

съние, а за храна и дума не можеше да става. Кой би могъл да яде при такава обстановка! Цълото тъло на участниците въ тази кървава баня бѣше се превърнало въ единъ опнатъ нервъ, който само чакаше да бжде разкъсанъ. И почивката бѣше пакъ при сжщата обстановка. Но това не бѣ всичко! *Сждбата бѣше запазила още една горчива чаша за тѣзи мъченици и настана день, въ който тѣ трѣбваше и нея да изпиятъ до дъно.*

Истинската гробница на полка биде изровена въ самото чело на недостъпния Каймакчаланъ. Цъли 22 денонощия дружинитѣ отбиваха безспирнитѣ атаки на разбѣснѣлата се съглашенска сганъ. Безъ сънъ, безъ храна и почти безъ патрони, само съ своитѣ отмалѣли мишици войницитѣ изнесоха боеветѣ съ честъ и доказаха на цълия свѣтъ, че който кжса отъ тълото на България, ще трѣбва да мине презъ това тъло.

Пространна е историята на лотитѣ каймакчалански боеве. Всѣки моментъ отъ двадесеттѣ и две денонощия е достатъченъ за цъла история! Всѣки отдѣленъ герой отъ четиритѣ дружини има своята собствена епопея. Само перото на гениаленъ поетъ би могло да възпроизведе една поне картина отъ този страхотенъ диалогъ на мълнията съ живота и смъртта.

Следъ оттеглянето на полка отъ позицията, изпратениятъ специално за целта г. С. Дриновъ събра лично сведения за боеветѣ и възъ основа на официално държанитѣ бележки, които днесъ не се намѣриха никжде, написа следнитѣ предадени на полка и напечатани въ в. „Отечелтво“ редове:

«На Каймакчаланъ».

Каймакчаланъ е най-високиятъ пунктъ на Нидже-планина. Издигналъ се на 2532 м. надъ морето, съ своитѣ урви, скали и вѣчно налиталищитѣ го мъгли, той действително като чели оправдава напълно названието каймакъ на чаловетѣ — връхъ надъ върховетѣ. Свърталище на буритѣ и снѣжнитѣ виелици, рѣдко, много рѣдко презъ течение на годината слънчевиятъ лжчъ ще проникне до неговитѣ плещи.

Край южнитѣ и западнитѣ поли на великана се извива джгообразно р. Бродъ, отъ лѣвия брѣгъ на която се възземватъ все тѣй въ джга редъ височини съ различни названия, като продължения отъ Чеганъ. А надъ всички Каймакчаланъ, нареченъ още в. Борисъ, държи командуващо положение и разтваря широкъ, необозримъ кржгзоръ, който на югъ се затваря къмъ Острово и Воденъ отъ самитѣ тѣзи височини. Източно отъ Каймакчаланъ се издига другъ неговъ побратимъ, който се сили да го настигне (съ вис. 2368 м.), а още по на изтокъ е кота 1881. Между Каймакчаланъ и кота 2368 се дипли Нидже и образува една седловина съ три последователно наредени чуки.

Тѣзи върхища, опасани съ три реда окопи, бѣха презъ м. септемврий 1916 г. арена на кървави борби, подхванати